

OBICEIURILE PASCALE ÎN SUFLETELE COPIILOR

Prof. învă. preșcolar Șercăianu Cristina

Prof. învă. preșcolar Matei Alina Elena

Grădinița cu P.P. Nr.9 Câmpina

Sărbătoarea Sfințelor Paști este cea mai mărită și solemnă dintre sărbătorile anului, care aduce omenirii speranța mântuirii și a vieții veșnice, prin sacrificiul lui Iisus Hristos.

Morala creștină trăiește mai mult prin fapte decât prin vorbe. Ea garantează cele mai bune raporturi dintre oameni și neamuri, și numai prin morala creștină se poate face viața fericită.

Istoria noastră, scăldată de sângele fiilor și martirilor neamului, este martoră că întreaga cultură și spiritualitate medievală românească poartă amprente eclesiastice. Cultura românilor s-a născut în tinda bisericilor și mănăstirilor și nu poate fi separată de credința lor religioasă.

Educația religioasă este una dintre problemele de substanță ale societății, în general, și ale politicii educaționale, în special.

Educația religioasă contribuie la formarea personalității copiilor, la formarea „bunului creștin”, căci, deși suntem considerați creștini prin Sfânta Taină a Botezului, devenim creștini prin conduite învățate zi de zi. Trăirea religioasă poate fi învățată prin crearea unor situații reale de viață. Acest lucru se poate realiza prin cuvânt și faptă; iată de ce activitățile de educație religioasă pot fi organizate sub formă de: observări, lecturi după imagini, povestiri, convorbiri, memorizări, activități muzicale, activități artistico-plastice, excursii la Locașurile Sfinte, teatru de păpuși.

Conform pr. prof. Dumitru Călugăru, conținutul educației religioase trebuie selectat după anumite criterii. (D.Calugaru,Catehetica).

Criteriul pedagogic și psihologic cere să alegem conținutul în conformitate cu dezvoltarea psiho-fizică a preșcolarilor (particularități de vârstă și individuale); cunoștințele trebuie să se potrivească cu capacitatea lor de înțelegere, deoarece învățătura creștină trebuie receptată nu doar ca un volum de cunoștințe generale. Cadrului didactic îi revine sarcina să transmită învățătura și să arate mijloacele și modul în care aceasta se poate aplica în viață, însă înțelegerea învățăturii și trăirea acesteia sunt posibile doar prin respectarea particularităților de vârstă ale acestora, întrucât învățătura creștină cuprinde și adevăruri de credință greu de înțeles, care nu se prezintă preșcolarilor. Apare necesitatea unei grații în predare, de aceea se va începe cu simple rugăciuni, cu semnul Sfintei Cruci, cu povestioare morale, apoi se va trece la conținuturi din istoria biblică, istoria bisericească, morală, dogmatică și liturgică. De asemenea, conținutul selectat trebuie corelat cu

noțiunile pe care preșcolarii le asimilează la celelalte activități de „Educarea limbajului”, „Educație pentru societate”, etc.

Criteriul teologic cere alegerea aceluia conținut reprezentativ pentru învățătura Bisericii și adecvat pentru trezirea și întărirea credinței copiilor, întrucât credința vine în urma auzirii. În urma activităților, credința preșcolarilor va fi întărită doar dacă ei vor găsi răspunsuri la întrebările pe care și le pun cu privire la viața religioasă.

Criteriul iubirii cere selectarea conținutului care poate servi ca îndreptar pentru viața creștină, pentru că toți suntem chemați la ajutorarea semenilor și desăvârșirea lumii, pentru că Mântuitorul a venit ca lumea să aibă viață veșnică.

Principiul după care ne-am ghidat în realizarea „Educației religioase” în Grădinița de copii, a fost acela al îmbinării teoriei cu practica. Acest principiu cere ca atunci când transmitem preșcolarilor cunoștințe să le legăm de viață și să le transpunem în viață. Creștinismul nu este teorie, ci viață. Învățătura Evangheliei trebuie să devină o putere care să dirijeze viața creștinului, dat fiind faptul că Adevărul a fost descoperit ca să îndemne spre o viață duhovnică.

Pentru că una din cele mai mari sărbători religioase este cea a Morții și Învierii Mântuitorului Iisus Hristos, împreună cu preșcolarii grupelor mari am sărbătorit Săptămâna Patimilor prin aducerea aminte a suferințelor pe care Domnul nostru le-a îndurat. Activitățile din acea săptămână au avut caracter religios: „Câte ouă sunt în coș?” sau „Unde a ascuns iepurașul mai multe ouă?” - pentru activitățile de matematică, ori „Cărăm coșul cu ouă!” pentru activitatea de Educație fizică, unde am avut ca scop transportarea de greutăți. În acea săptămână am organizat concursuri: „Cine încondeiază cel mai frumos ou?!” , am confecționat felicitări pentru sărbătoarea de Paște, și am ascultat în fiecare zi câte o poveste religioasă, povestioară ce înfățișează patimile Mântuitorului din acea zi. Săptămâna a culminat cu vizita la „Biserica Eroilor”, unde preșcolarii au recitat rugăciunea „Tatăl Nostru” apoi, înțelegând taina Împărtășaniei, s-au împărtășit. Seara, părinții acestor copii au fost invitați la serbarea „Sărbătorile bucuriei”, serbare închinată Mântuitorului, unde s-au recitat poezii și s-au intonat cântece religioase, cântece apreciate și îndrăgite mult de copii.

Toate aceste activități au fost cu mult înainte stabilite de noi, educatoarele, și acceptate cu entuziasm de către copii. Complici ne-au fost și părinții, pentru că, ajutați de aceștia, copiii au fost costumați în îngerăși, spre bucuria lor.

Paștele, indiferent de obiceiuri, este cea mai importantă sărbătoare anuală creștină, în întreg spațiul european.. Ea comemorează evenimentul fundamental al creștinismului, Învierea lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, în a treia zi după răstignirea Sa din Vinerea Mare.

Pe lângă tipicul religios tradițional, aproape similar, în țările creștine europene s-au dezvoltat și alte obiceiuri zonale de Paște. Acestea sunt legate de simbolurile clasice: ouăle încondeiate, iepurașii din ciocolată, coșurile cu flori de primăvară, mesele bogate în cozonaci, pască, drob, ouă

roșii, friptură de miel etc. Paștele este sărbătoarea care unește familia și reprezintă un prilej de bucurie generată, pe de-o parte, de Învierea lui Isus Hristos, iar pe de alta, de iertarea păcatelor și de începerea unui nou ciclu al vieții.

Proiectul realizat, vizează nu numai sărbătoarea Paștelui, ci pe toate celelalte, însă viața, moartea și învierea Mântuitorului ia impresia în mod deosebit pe cei mici. În acea săptămână, preșcolarii au fost mai receptivi, mai ascultători, mai nerăbdători de a veni la grădiniță și a asculta povestioarele sau a confecționa obiecte specifice Paștelui.

Educația religioasă este o acțiune complexă care urmărește informarea și formarea copiilor în vederea atingerii idealului vieții de creștin. Scopul informativ al educației religioase constă în transmiterea de către educatoare a adevărilor de credință, și morale, pe care copiii, însușindu-le și aplicându-le, ajung să dobândească mântuirea sufletului. Scopul formativ al Educației religioase constă în dezvoltarea facultăților sufletești ale omului în vederea desăvârșirii, scopul educativ fiind însă ținta supremă a educației religioase și urmărește realizarea comuniunii cu Dumnezeu și semenii săi.

Educația religioasă are o dublă menire: să anuleze pornirile rele și să le cultive pe cele bune.

Educația religioasă a copiilor trebuie și poate fi începută de la cea mai fragedă vârstă, pentru că primii ani ai copilăriei sunt hotărâtori pentru evoluția ulterioară a individului. Aceasta se realizează în familie, în biserică și în instituțiile de învățământ.

În Vechiul Testament, se spune că „omul se cunoaște după copiii pe care i-a lăsat la urmă”, deci să ne străduim să lăsăm în urma noastră copii buni, înțelepți.

În Noul Testament, Iisus spune: „lăsați copilașii să vină la mine”; deci să nu-i oprim, ci să-i îndemnăm să-L iubească pe Domnul, să-L caute în Locașurile Sfinte, să-I vorbească prin rugăciune, să-L asculte printr-o viață curată, cinstită, prin iubirea față de aproapele sau ascultare față de părinți.

Acțiunile și activitățile derulate în cadrul proiectului au format și vor continua să formeze copiilor morală creștină, iubirea pentru aproapele, dorința de a-i ajuta pe ceilalți, bucuria de a face binele, cultivarea încrederii în sine și în semenii noștri.

„Părinților, creșteți-vă copiii în temerea, învățătura și înțelepciunea Domnului!” (Sf. Apostol Pavel).

Bibliografie:

1. Pr. prof. univ. dr. Sebastian Șebu, prof. Monica Opriș, prof. Dorin Opriș, „Metodica predării religiei”, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2000.
2. „Revista Învățământului Preșcolar”, 1-2/2006.